

– Hetta ljóðar kanska eitt sindur sýrað, men tað var næstan heilt spiritielt. Eyðkenda skálkasmílið hómast í dámliga andlitsbránum, tá hann greiðir frá, hvussu eitt slag av einum portri lat seg upp framman í høvdinum og hann fekk samband við eitt ella annað.

Hondin fer upp og hann veipar eftir onkrum ósjónligum framman høvdinum.

– Tað er har, at øll míni bílæt og allar mínar bøkur koma frá. Eg veit ikki, hvat orð eg skal brúka, men hetta er okkurt slag av eini ókendari keldu og tað er her, at alt kemur frá. Eg eri bara eitt slag av eini antennu, sum taki ímóti og so geri eg hetta til okkurt annað. Onkuntíð málningar, onkuntíð installatiónir og onkuntíð eina barnabók. Alt kemur frá tí sama og tann streymurin er altíð har, bæði dag og nátt. Men tað kom knappliga. Eg dugi ikki ordiliga at greiða frá hesum við orðum, men tað kendist bara rætt. Djúpa røddin hjá Edwardi steðgar á eina løtu, meðan hann tykist velja tey røttu orðini.

– Fyri meg er hetta púra sjálvsagt. Keldan er ein onkursvegna ein partur av mær, sum stenduruttanfyri meg sjálvan.

Listin hjá Edward Fuglø hevur altíð skilt seg burtur úr mongdini. Viðhvørt eitt sindur fívilskend, men samstundis beinrakin og erlig. Og ofta heldur revsandi. Er hann ein tilvitaður samfelagsviðmerkjari, spyrji eg hann, meðan eg stoyti heitari kaffi niður í nú hálvátoma krússið.

– Hatta er ein góður spurningur, men eg fái faktiskt ikki ordiliga svara tær, sigur hann og hyggur upp á meg.

Hann vísir aftur til kelduna, har listin kemur frá. Onkuntíð koma myndir fram fyri honum fyri síðani at fjara burtur aftur, men viðhvørt vera tær verandi í høvdinum. Og tá fær hann ikki gjørt annað enn birta lív í tær við at gera tær til veruleika.

– Myndirnar, sum koma fram fyri meg, eru altíð heilt lidnar. Tær hava titul, skap og enntá stødd. Alt hetta kemur samstundis. Viðhvørt kann eg gott spyrja meg sjálvan, um hetta nú eisini er so kul, sum eg geri – men eg havi sum so einki val. Um eg ikki geri nakað við myndirnar, sum koma fram, so forfylgja tær mær upp á onkran máta. Tí má eg taka tað, sum kemur frá kelduni og gera tað til veruleika, greiðir hann frá og leggur afturat, at sum listafólk kann hann gott tykjast at verða viðmerkjandi í sjálvari tilgongdini, men hetta kemur alt úr sama stað. Nevniliga kelduni, sum er ein so stórur og íborin partur av honum sum menniskja og listarmanni.

Við einum beini í øðrum heimi

Orðini hjá Edward eru sum smáar kavaflykrur, sum varliga danda aftur og fram í kvirru stovuni.

Hann hugsar seg væl um, tá hann tosar og einki tykist hava skund hesa lötuna, meðan vit sita í gamla stórmanshúsinum, sum mest av øllum líkist eini ævintýrkendari pallseting við teim kámu

MYND: EYDBII MYNDIR

»Eg var altíð eitt sindur øðrvísi enn hini børnini. Í skúlanum var eg tann friðarligi drongurin, sum teknaði og las nógv. Onkursvegna var eg øgiliga upptikin av einum øðrum universi enn akkurát hetta at vera í Klaksvík«

Edward Fuglø

litunum á bróstunum og forn lutunum, sum hann hevur savnað sær gjøgnum mongu árin.

Okkurt er keypt á netinum, meðan okkurt annað er keypt á ymsu ferðunum, sum Edward hevur gjørt kring heimin. Meðan vit sita við hvør sínum kaffimunni detta vinfólk inn á gólvið hjá lista-

manninum. Góð vinfólk, sum líka koma inn at siga heilsa uppá. Tey fara tó skjótt víðari, tá tey siggja, at vit eru upptikin við samrøðuni okkara millum. Edward ger einki hóvasták burtur úr hesum, men kortini er eingin ivi um, at hann er glaður fyri at hava tey rundan um seg. Hann skemtar eitt sindur og

biður tey fáa sær kaffi á vegnum út. Hann er tó ikki serliga sosialur, sigur hann mær.

– Eg eri á ongan hátt eitt bólka-menniskja og eri eisini rættiliga egin; kanska serliga við míni list. Soleiðis hevur tað altíð verið, eisini, tá eg var barn, leggur hann afturat. Men hvussu er at standa einsamall-

ur við listini í einum so lítlum sam-felag sum okkara? Er hann kanska eitt sindur excentriskur?

– Eg veit ikki ordiliga. Tað kunnu hini kanska siga, men eg standi altíð við einum beini í øðrum heimi, so eg hugsði ikki so langt sjálvur. Eg eri púra óintereseraður í facebook, til dømis, og kundi ikki droymt um at logga meg á har. Eg havi hvørki orku ella áhuga til at hoyra, hvat øll hesi ymsu fólkini hava at siga á øllum hasum portalunum og you name it. Eg eri slett ikki har. Sjálvur haldi eg ikki, at tað er arrogant. Tað er bara so ræðuliga nógv meldur og so nógvvar informatiónir allatiðina – og tað mesta er so líkagyldigt, egentliga. Tað er kanska excentriskt, men eg havi einki problem við, at onnur gera tað. Tað er fint, men tað sigur mær hvørki eitt ella annað. Eg lurti næstan ikki eftir miðlunum og síggi øgiliga lítið sjónvarp, men alíkavæl geri eg viðmerkingar til samfelagið, sum eg livi í, sigur hann og leggur afturat, at hetta møguliga er júst orsökkin til viðmerkingarnar.

– Eg siti jú úti í kulissuni og síggi inn á allan meldurin. Beint inn á alt, sum bara koyrir full drøn á kassan. Eg eri kanska áskoðarin, sum kann gera hasar viðmerkingarnar. Men við viðmerkingunum fái eg so eisini etikettuna sum tann excentriski ella orginalurin – og á tann hátt verði eg onkursvegna sjálvur ein partur av spælinum. Men tað er eisini í finasta ordan, heldur listamaðurin og letur aftur eitt lítið smil spæla sær á varrunum.

Hvíta kettan er komin inn aftur í stovuna og gongur spelkin aftur og fram eftir gólvinum. Hon kemur yvir til mín og strýkur eymliga framvið arminum, áðrenn hon leggur seg við fótturnar hjá Edwardi. Eg spyrji hann, um tað er nakað ávíst, sum hann ynskir at siga samfelagnum við síni list? Hann svarar ikki beinanvegin. Situr og hyggur eftir krússinum, sum nú stendur næstan tómt á borðinum. Men tá orðini koma, eru tey rættiliga avgjörd.

– Tað er kanska tað, at veruleikin ikki altíð er tann, sum tú heldur hann verða. Kanska er alt, sum vit halda, í síðsta enda bara nakrar illusiónir um tað, sum vit nú einaferð halda, er veruleikin. Kanska eru myndirnar hjá mær bara nakrir spurningar, sum ikki hava nakað endaligt svar.

Stutt um Edward Fuglø

- Listamaður, føddur í Klaksvík í 1965
- Málari og teknari
- Hevur gjørt pallmyndir, teknað og skriva barnabøkur, teknað frímerki og havt fleiri listaframsýningar við málningum og installatiónum.
- Hevur sýnt fram í øllum norðurlondum og eisini fleiri øðrum londum.
- Hevur fingið fleiri heiðurslønir og er umboðaður á Listasavni Føroya.

Fleiri av verkum hansara kunnu siggjast á heimasíðu hansara: www.edwardfuglo.com